

محمدحسین مظفر

شیخ محمدحسین فرزند محمد بن عبدالله بن محمد بن احمد بن مظفر نجفی از علمای معاصر [شیعه امامیه](#) است.

فهرست مندرجات

- [۱ - معرفی اجمالی](#)
- [۲ - فعالیت‌ها](#)
- [۳ - آثار](#)
- [۴ - وفات](#)
- [۵ - منبع](#)

معرفی اجمالی

وی در سال ۱۳۱۲ ق به [دنیا](#) آمد. خاندانش از عالمان مشهور [عراق](#) به شمار می‌روند پدرش از فقیهان [نجف](#) بود و برادرانش [محمدحسن](#) و [محمدرضا](#) نیز از فقها هستند. علامه مظفر علاوه بر [فقه](#) و [اصول](#) در [اندیبت](#) و [تاریخ](#) مهارت داشت و در این زمینه کتبی هم تألیف کرد. او و برادرش رضا در درس برادر دیگرشان حسن شرکت کردند. همچنین میرزا [محمدحسین](#) [نائینی](#) و [اقا ضیاء عراقی](#) از استادان محمدحسین بود.

فعالیت‌ها

او در «لجنة المجمع الثقافی لجمعية منتدی النشر» که برادرش رضا تاسیس کرده بود شرکت داشت و در مجموع این برادران روش جدیدی در آموزش [علوم اسلامی](#) آغاز کردند، به طوری که دانشکده‌ای در فقه تاسیس کردند و حتی زبان‌های خارجی در آن تدریس می‌شد و وزارت معارف عراق آن را تأیید کرد. بنابراین علامه مظفر از جمله عالمانی است که در دوره‌ای خاص به تألیف در موضوعاتی که کمتر به آن توجه شده پرداختند و معارف [شیعه](#) را تبیین نمودند.

آثار

آثار منتشر شده وی عبارتند از: ۱- [امام صادق](#) علیه السلام، ۲- [تاریخ شیعه](#)، ۳- [التقلان](#): الکتب و العترة، ۴- الشیعة و الامامة، ۵- علم الامام، ۶- [میثم تمار](#)، ۷- دیوان شعر دربار [اهلبیت](#) علیه‌السلام.

وفات

وی در [محرم](#) سال ۱۳۸۱ قمری از [دنیا](#) رفت و در کنار برادر بزرگش علامه شیخ [محمدحسن مظفر](#) در آرامگاهی بیرون نجف دفن شد.

منبع

نرم افزار تا حضور، مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی.